



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 236/2015
24.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. В.Р., због кривичног дела нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. С.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку Кж 156/14 од 03.09.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 35/14 од 01.12.2014. године, у седници већа одржаној 24.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.Р., као основан и **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Чачку Кж 156/14 од 03.09.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 35/14 од 01.12.2014. године, тако што Врховни касациони суд окр. В.Р., на основу одредбе члана 423. тачка 1. ЗКП

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

- дана 23.07.2011. године, у Чачку, неовлашћено продро у кућу и радионицу А.Р. у улици ..., тако што је пронашао кључ од куће у орману за струјомер, а потом откључао кућу, ушао у њу, преметачином ствари пронашао кључ од радионице, откључао исту, а потом постојеће браве на улазним вратима куће и радионице уништио и уместо њих ставио друге браве, закључао наведене просторије и отишао у своју кућу и однео кључеве, причинивши штету на бравама улазних врата у вредности од 40.000,00 динара,

те да би тиме извршио кривично дело нарушавања неповредивости стана из члана 139. став 1. КЗ.

Обавезује се приватни тужилац да окривљеном надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини првостепени суд одлучити посебним решењем.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 11/14 од 16.04.2014. године окр. В.Р., на основу члана 423. тачка 2. ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. КЗ. Истом пресудом приватни тужилац је обавезан да окривљеном, на име трошкова кривичног поступка, исплати износ од 69.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Одлучујући о жалби пуномоћника приватног тужиоца А.Р., Виши суд у Чачку је пресудом Кж 156/14 од 03.09.2014. године, усвојио жалбу и преиначио првостепену пресуду тако што је окр. В.Р. огласио кривим за кривично дело нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. КЗ, за које дело је окривљеном изрекао новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од два месеца по правноснажности пресуде а у противном, новчана казна ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да на име трошкова паушала плати износ од 5.000,00 динара и да приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 187.210,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Одлучујући о жалбама окривљеног и његовог браниоца, Апелациони суд у Крагујевцу, као суд трећег степена, пресудом КжЗ 35/14 од 01.12.2014. године, одбио је жалбе као неосноване и потврдио другостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку и Апелационог суда у Крагујевцу, бранилац окривљеног адв. С.М., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 14, члан 22, члан 139. став 1. КЗ РС и због повреда из члана 438. став 9., члана 439. став 1. и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и наведене пресуде укине или да исте преиначи и окривљеног ослободи од одговорности.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној без присуства странака (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац у захтеву наводи да је побијаним пресудама повређен закон по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело члан 439. тачка 1. ЗКП.

Наиме, одредбом члана 139. став 1. КЗ прописано је да кривично дело нарушавање неповредивости стана чини лице које неовлашћено продре у туђ стан или туђе затворене просторе.

Изрека другостепене пресуде (као ни диспозитив приватне тужбе) не садржи један од битних елемената предметног кривичног дела – да је окривљени продро у туђ стан или туђе затворене просторије.

Окривљени је оглашен кривим за кривично дело нарушавање неповредивости стана из члана 139. став 1. КЗ, а у изреци пресуде није наведено да је продирање извршено у туђ стан или туђе затворене просторије нити образложење пресуде садржи разлоге о томе да ли се и због чега предметна кућа и радионица сматрају туђим, тим пре што је окривљени током поступка приложио листе непокретности из Службе за катастар из којих произилази да је он односно окривљени власник наведених непокретности.

На овај начин, дакле, оглашавањем окривљеног кривим у одсуству једног од битних елемената предметног кривичног дела, другостепеном пресудом повређен је закон на штету окривљеног – члан 439. тачка 1. ЗКП, а иста повреда учињена је и пресудом донетом у трећем степену, којом је другостепена пресуда потврђена.

Стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.Р. усвојио као основан, преиначио правноснажне пресуде и на основу одредбе члана 423. тачка 1. ЗКП, окривљеног ослободио од оптужбе за кривично дело из члана 139. став 1. КЗ.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, те члана 265. став 3. ЗКП, у погледу трошкова кривичног поступка, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.